

MSB 231

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Beginnelsen voor Bijbelstudie

Door M. B. Hammond

Het doel van Bijbelstudie is om de belijdende christen vertrouwd te maken met de dingen van God. Een dergelijke studie vereist zowel een vast geloof in de Heer Jezus Christus als uw Verlosser, als een sterk vertrouwen in de Schrift als het Woord van God en niet van mensen. Ook moet elke student er in zijn/haar eigen gedachten volledig van overtuigd zijn wat hij/zij wil en wat hij/zij van zijn/haar studie verwacht. Als Bijbelstudie bedoeld is voor persoonlijke troost of om een eerdere overtuiging te bewijzen, dan moet de student zich er duidelijk van bewust zijn dat hij/zij de waarheid zal verwerpen wanneer die in strijd blijkt met zijn/haar wens. Als hij/zij deze studie echter benadert met een beslist verlangen naar de waarheid, zal het een sterke studiediscipline vereisen om zich vertrouwd te maken met de hele Schrift. De rijkdom aan Bijbelkennis die hij opdoet, zal veel vragen oproepen die beantwoord moeten worden. Deze vragen zouden moeten worden opgeschreven en regelmatig worden herzien, zodat de studie gericht kan zijn op leren. Naarmate het begrip toeneemt, zullen sommige vragen worden opgelost, terwijl er andere bij zullen komen waarmee de studie voorgezet kan worden. Spreuken 25:2 zegt: "Het is Gods eer een zaak te verbergen, maar der koningen eer (heerlijkheid) een zaak uit te vorsen."¹ Zo is het ook de eer van de gelovige in Jezus Christus om de Schrift te onderzoeken op de betekenis die God daarin heeft verborgen. God heeft duidelijk gemaakt wat Hij verlangt, zoals Micha 6:8 zegt: "Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God." Dat is wat de student van de Schrift doet wanneer hij naar de waarheid zoekt.

Liefde voor de Waarheid

Het eerste beginsel voor Bijbelstudie is altijd de vraag: 'wat is waar?' De waarheid is datgene wat in overeenstemming is met de feiten van de Schrift, en dat is niet altijd prettig voor de student en kan zelfs in strijd zijn met zijn geliefde opvattingen. Niettemin moeten we de uitspraken van de Schrift accepteren, ook als ze ons nu problemen opleveren met andere gelovigen of ons dwingen te geloven wat anderen als een 'ketterij' beschouwen. De waarheid kan een einde maken aan onze bediening, onze vriendschappen en zelfs ons getuigenis of onze invloed. Spreuken 23:23 verwoordt dat het beste: "Koop waarheid en verkoop ze niet." Dit impliceert dat de waarheid duur is en dat je bereid moet zijn om de prijs te betalen om haar te vinden. Verleid jezelf niet tot de gedachte dat je ooit de hele waarheid zult bezitten, maar bid dat de Heer je de liefde voor de waarheid zal geven. Net zoals Ruth Naomi terug naar haar land volgde, moeten wij volgelingen van de waarheid worden. Ruth zei: "waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God" (Ruth 1:16). De steun van grote en beroemde namen in theologische kringen kan niet de basis vormen voor ons geloof, noch kunnen we een waarheid verwerpen alleen omdat die ons niet is onderwezen door mensen die we in Bijbelstudies hebben gerespecteerd.

Gods onderricht in de Schrift

God spreekt duidelijk, zelfs met nadruk, en op geen enkele manier onduidelijk over het doel dat Hij had bij het doorgeven van de Schrift aan ons. We vinden Zijn gedachten in II Timotheüs 3:16-17 (St.Vert.), waar Hij Paulus laat zeggen: "Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; Opdat de mens Gods volmaakt (volwassen) zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust." Dit betekent dat de hele Schrift door God is ingegeven, dus dat de woorden die mensen hebben geschreven door God zijn geïnspireerd. Het woord 'lering' betekent 'onderwijs' en de man van God moet zich afvragen: "Ben ik onderwezen door het Woord van God?" Het woord 'wederlegging' betekent 'blootlegging', en de Schrift zal de gedachten, motieven en overtuigingen in iemands geest blootleggen, of ontmaskeren. Wie op zoek is naar de waarheid, zal merken dat zijn overtuigingen door de Heilige Geest worden gecorrigeerd als hij de Bijbel blijft bestuderen met geloof in zijn Heer. Het woord 'onderwijzing' betekent eigenlijk 'discipline', en de student zal merken dat het ijverig bestuderen van de Schrift discipline in gerechtigheid zal opleveren, zodat hij zich volledig zal overgeven aan het geloof, het begrip en de praktijk van de waarheid. De gedachte dat de waarheid iets broos en kwetsbaars is, is volkomen onjuist. Paulus zei over deze barrière: "Want wij vermogen niets tegen de waarheid, maar wel voor de waarheid" (II Cor.13:8). Het is de kennis van de waarheid die de woorden van Christus zo krachtig maakt voor de gelovigen: "Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mijne gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken" (Joh.8:31-32).

Het beginsel van de bedelingen

Het volgende belangrijke beginsel staat in II Timotheüs 2:15 (St.Vert.) en luidt: "Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt." Eigenlijk zijn er hier twee belangrijke beginselen. Ten eerste moeten

we bij al ons werk met het Woord alleen Gods goedkeuring zoeken. Mensen kunnen onze inspanningen afwegen op hun eigen onrechtvaardige weegschaal en er zelfs afkeurend over spreken. Als je niet op zoek bent naar de goedkeuring van mensen, zal hun goedkeuring of afkeuring niet de kracht of betekenis hebben om je van je doel af te brengen. Het tweede principe is het recht snijden van het Woord der waarheid. De waarheid heeft haar scheidslijnen en het is onze plicht om te ontdekken wat die zijn en ze te eerbiedigen. Veel dingen die Christus sprak, waren instructies voor het Koninkrijk van God. Die tijd ligt nog in de toekomst, hoewel de periode van de Handelingen een voorproefje was van de zegeningen daarvan. Als we proberen “te geven aan wie u vraagt” (Matt.5:42) of “uw bezittingen te verkopen om aalmoezen te geven” (Lukas 12:33), dan kunnen we niet voor onze eigen toekomst zorgen. Het is duidelijk dat dit geen boodschap voor vandaag is, maar voor een andere tijd. Wat God bedoelde in II Timotheüs 2:15 blijkt duidelijk uit het gedeelte dat onmiddellijk daarop volgt, waarin Hymeneüs en Filetus worden genoemd. Zij ontken- den de opstanding niet, maar vergisten zich door te zeggen dat deze al had plaatsgevonden (II Tim.2:17-18). Elke waarheid van God heeft zijn plaats, en wanneer deze uit zijn plaats wordt gehaald, wordt de waarheid verdraaid en wordt het een dwaling. Mensen doen dit vandaag de dag nog steeds door te proberen genezingen door geloof te verrichten, en zelfs te zeggen dat Christus al is gekomen (de dwaalleer van de preteristen²), of dat het Koninkrijk nu hier is (de dwaalleer van de Jehova's getuigen). De waarheid moet worden geïnterpreteerd binnen het bestuur (de bedeling) waarin God haar heeft geplaatst.

Het beginsel van goddelijke uitwisseling

Een ander ‘ontdekt’ beginsel wordt ‘goddelijke uitwisseling’ genoemd, waarbij de woorden die de Geest gebruikt om Griekse citaten in het Nieuwe Testament van Hebreeuwse passages in het Oude Testament te geven, worden bepaald door de betekenis van de Hebreeuwse woorden. Het raadplegen van een Griekse lexicon is een verkeerde manier van denken, omdat het Grieks een menselijke taal is en de woorden ervan in veel gevallen zijn beïnvloed door de filosofie van de mens. Veel theologen die alleen Griekse woordenboeken gebruiken, hebben de waarheid van God niet gezien in woorden als ‘ziel’ (*PSUKHĒ*), ‘dodenrijk’ (*HADĒS*), ‘gemeente’ (*EKKLĒSIA*) en zelfs ‘geslacht/generatie’ (*GENĒA*). De Hebreeuwse verwijzingen naar deze termen geven een correctere betekenis, aangezien het Hebreeuws de door God gegeven taal van Zijn volk is. Deze woorden zijn in het Hebreeuws: ‘ziel’ (*NEPEŠ*); ‘dodenrijk’ (*šə’ōl*); ‘gemeente’ (*QĀHĀL*); en ‘geslacht/generatie’ (*DĒR*). Er zijn ook andere woorden, maar deze zijn ernstig verdraaid en moeten worden verduidelijkt. Voor de woorden ‘ziel’ en ‘dodenrijk’ zijn de parallele passages Psalm 16:10 en Hand.2:27, waar staat: “want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk.” Door goddelijke uitwisseling moeten de woorden ‘ziel’ en ‘dodenrijk’ identieke vertalingen hebben. Onderzoek in het Oude Testament heeft aangetoond dat de ziel de combinatie is van het lichaam en de levensadem (Gen.2:7). Zo is het woord *SHEOL* vertaald met “hel”, “graf” en “put”³, maar het betekent “de toestand van de dood” met hoop op de opstanding. Het idee dat de mens een “ziel” heeft als een afzonderlijk deel van hemzelf en dat *HADĒS* de plaats is waar de “ziel” na de dood naartoe gaat, is pure fantasierijke Griekse filosofie. Het is gewoon een verzinsel van de mens die niet wordt ondersteund door het Woord van God. Voor het woord “gemeente” gaan we naar Psalm 22:23 en naar Hebreeën 2:12, waar het wordt geciteerd. Aangezien de *QĀHĀL* van Israël een speciale vergadering was van leiders en priesters, is het een groep die uit de totale gemeente (Hebr. *‘ĒDĀH*) is geroepen. Evenzo is de *EKKLĒSIA* een groep mensen die voor een speciale dienst is geroepen. Het woord “geslacht” vindt

² Voor een heldere uitleg van dit begrip, zie <https://nl.wikipedia.org/wiki/Preterisme> (vert.)

³ Dat geldt voor de Authorized Version die de auteur aanhaalt. Hetzelfde geldt voor de Statenvertaling. De vertaling van het NBG 1951 is bijvoorbeeld consequenter met de vertaling: “dodenrijk”. (vert.)

zijn equivalent in Jesaja 53:8⁴ en Handelingen 8:33 (St.Vert.)⁵, waar over Christus wordt gezegd: “wie zal Zijn geslacht verhalen?” Het werkwoord “genereren” betekent “voortbrengen” en een “generatie”⁶ is hetgeen wat wordt voortgebracht. De generatie van Christus is het totaal van de waarheid die Hij heeft voortgebracht en nog steeds voortbrengt. Zijn discipelen/apostelen en alle gelovigen verkondigden het in de periode van Handelingen, terwijl vandaag de dag het Woord van God ons verkondigt wat Hij heeft gezegd en gedaan.

Een paar interpretatieregels

Hier volgen enkele interpretatieregels die nuttig kunnen zijn voor de Bijbelstudent.
(Samenvatting van *The Word Of Truth*, deel V, nr. 3, blz. 68, door Otis Q. Sellers):

1. Stel je bij het lezen van de Bijbel voor dat je je bevindt in de tijd, op de plaats en in de omstandigheden van de heilige schrijvers. Lees hardop en met expressie om het realistischer te maken;
2. Vorm een juist beeld van de geografie en de oude gewoonten, kunsten en gebruiken;
3. Bepaal eerst de duidelijke letterlijke betekenis van de Schrift;
4. Pas op voor mystieke, ingenieuze en fantasierijke interpretaties;
5. Zoek eerst de letterlijke betekenis en daarna de geestelijke betekenis;
6. Houd rekening met figuurlijke en idiomatische uitdrukkingen;
7. Maak onderscheid tussen gewone en figuurlijke taal;
8. Trek een stijlfiguur nooit te ver door en bouw er geen leringen op;
9. Overweeg zorgvuldig de context voordat je conclusies trekt uit een tekst;
10. Probeer moeilijke zaken te verklaren aan de hand van wat wel duidelijk en eenvoudig is. Een moeilijke uitdrukking moet worden onderzocht op andere plaatsen waar de betekenis ervan duidelijker kan zijn;
11. Zorg voor een goede praktische kennis van de Schrift. Begrip kan niet voorafgaan aan kennis; Het is onze plicht om te weten, en God geeft het begrip;
12. Leg de betekenis van een woord niet star vast, maar probeer de betekenis te achterhalen aan de hand van het gebruik;
13. Lees hele delen van de Schrift, bekijk de delen in relatie tot elkaar en vorm een beeld van het geheel. Vorm geen mening op basis van afzonderlijke teksten;
14. Wees tevreden met onwetendheid, in plaats van je in dwaling te storten;
15. Houd bij het lezen van de poëtische boeken rekening met de aard van de Hebreeuwse poëzie;
16. Gods beloften aan bepaalde personen zijn wellicht niet van toepassing op alle mensen.

Gepubliceerd op 15 april 1999

⁴ St.Vert.: ‘geslacht’; NBG51: ‘tijdgenoten’; Naardense Bijbel 2024: ‘generatie’ (vert.)

⁵ St.Vert.: ‘geslacht’; NBG51: ‘afkomst’; Naardense Bijbel 2024: ‘nageslacht’ (vert.)

⁶ Zie hiervoor Jes.53:8 in de Naardense Bijbel 2024.